

Motion till riksdagen

1988/89:Fö726

av Yngve Wernersson (s)

Sotningsmonopolet m. m.

Redan när den nya räddningstjänstlagen diskuterades 1986 krävdes en utredning om sambandet mellan sotningsfrister och förekomsten av bränder i rökkanaler och imkanaler.

Det saknades både forskningsresultat och empiriska data som underlag för en objektiv bedömning av brandskyddssotningen. Trots detta avfärdades flera motioner med argumentet att tillräcklig erfarenhet fanns för att motivera monopolet och behålla regleringen av brandskyddssotningen.

Nuvarande monopol och sotningsfrister är alltså beslutade med hänvisning till brandskyddsbehovet.

Sambandet mellan brand och minskad sotning ifrågasätts inte bara av allmänheten utan också av sakkunniga inom räddningstjänsten. T.o.m inom sotningsbranschen börjar man inse att det inte håller att motivera sotning enbart ur brandrisksynpunkt. Därför försöker branschen nu hitta andra motiv för att behålla sitt monopol och sin unika särställning.

Räddningsverket har i uppdrag att utreda huruvida sotning är brandförebyggande eller inte. Forskningsresultaten skall presenteras den 30 juni 1989. Därefter skall verket utvärdera resultatet. Jag vill föreslå att om forskarna inte kan fastslå att sotning är brandförebyggande bör regeringen snarast föreslå riksdagen besluta att upphäva obligatoriet. Den redan nu ansvarige fastighetsägaren måste ta sitt ansvar fullt ut för eldningsanordningar, imkanaler, ventilationsanläggningar, rökkanaler och för sin ekonomi.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om omprövning av sotningsmonopolet och sotningsfrister.

Stockholm den 25 januari 1989

Yngve Wernersson (s)